

*La Història no fa els homes.
Són els homes qui fan la Història.
Però la Història marca i esperona...*

Reflexo inicial

Penso que les coses, els esdeveniments tenen un perquè i un com i unes circumstàncies que li donen primers distints a l'hora de considerar-les i tractar d'estudiar-les. I crec, a més, que qualsevol creient sap veure en tot el que passa la mà o l'empremta del Ser Superior, de la divina Providència.

l, des d'all, es va estendre arreu del món.

Crist Salvadore.

Tortosa, migdia

Al 28 de novembre del 1178 es consagra la Catedral romànica de Tortosa. La fe cristiana es consolidava al nostre poble.

Tortosa, la Tortosa cristiana, estava ja reconvertida per poder donar tot el que havia rebut

bàrbe Ponç de Torrella, que anaven a revifar la fe i vida cristianes a aquelles gentes que havien asimilat tan perfectament la cultura musulmana.

Entre 1413 i 1414 va tenir lloc la famosa "Disputa de Tortosa", on els rebins jurats i els teòlegs cristians tingueren les seves controvèrsies doctrinals en un clima de muna enteniment. Es clausuraren a Sant Mateu —en territori del Bisbat de Tortosa—, on també, més tard, es clouria el cisma d'Occident, poc després que el Papa Luna havia mort a Peníscola.

I qualsevol pot pensar, arribat a aquestes altures, què fa Tortosa; què li resta de tantes i tantes glòries passades; com pot mirar al futur, tot i contemplant el seu present.

On és Tortosa; cap a on camina?...

En passar per Tortosa, des de fa milers d'anys, el riu Ebre ha estat testimoni fidel dels afanys, neguits i esperances dels tortosins. Al llarg dels segles, les seves aigües han apagat la set material i l'ànima espiritual de moltíssima gent que ha ultrapassat els seus límits per tal de donar el que tenien i de donar-se a si mateixos, fins a arribar, alguns, a la santedat en Déu.

Toriosa, que està ligada per la Cinta gloriosa, ha de mirar endavant amb esperança. Conscient dels beneficis rebuts i de les glòries conquerides, ha de ser agraïda i disposada a emular el passat, ja que l'agraïment és penyora de nous beneficis i l'empenta, forjadora de noves gestes.

Són temps que esperen plenitud de vida, de donació, d'il·lusió, de fe en Déu i també en els homes, d'amor. Si d'amor fidel a la Ciutat que ens ha vist créixer i que arrossa uns seus

Ex molt poc, data un petit de les nostres temes: "l'Ecolofia, a més de transmetre i necessitar"

la fe, ha estat dipositària d'uns esplèndids tresors culturals. Darrera uns manuscrits seculars o un retaule meravellós hi ha la fe cristiana i els valors morals que la representen... Una societat sense formes de vida espiritual i sense valors ètics s'ha marcadament.

I segueix dient: "Afrontar el futur amb una identitat nacional —en el nostre cas, de tortosins— cohesionada i un sentit molt alt dels valors constitueix un dels grans reptes de Catalunya —diem nosaltres, de Tortosa."

Es, doncs, temps que els tortosins, conscients de la nostra responsabilitat històrica i de la nostra fe en la Mare de Déu de la Cinta, ens llancem a estirar aquest entranyable poble nostre tal com em mereix i a treballar gustosament i desinteressadament per ell com s'espera de nosaltres.

Mn. Josep-Maria Ribes

